

το post ὡς, hac serie verborum, ἡμεῖς οὐκ ὀπιθυμοῦντες ὡς ἔτε χυμῶν. Nam ὡς & ὡς, iuncta infinitivo passivo inveniuntur. Quamquam nihil prohibet post ὀπιθυμοῦντες posse locari. μόλις. Disputavit enim diu Chremylus cū Blespidem de curando Pluto, & Chremylus ipse apud se prius de ducendo eo ad Æsculapium cogitauerat. Ne quis putet hoc temerè & incogitater ab ipsis esse susceptum.

Σχόλια. Βέλημα καλόν.] βέλευμα μὲν τὸ ἴδιον. βέλημα ἢ ἔδημοσις ἢ γνώμη, καὶ τοι ἐν τοῖς παλαίοις ἔστι Σοφοκλείων ἀντιγράφων ἢ ἐπὶ τὸ βέλημα ὡς ἐπὶ Ἀργείους τὸ δὲ λῶ, ἰύρη, ἐκὶ βέλευμα. ἐν ᾧ παρ' ὡς χυμῶν, ὡς πληρωματικὸν κείται τότε. ὡς κ' ἐν πῶ οἶόν τε. τὸ ἢ βλέψη κ' μὴ τυφλὸς ὢν ἄπειρος ἢ, δαλοῖ ἐκ ἄλλ' ἡλ' ταῦτον σημαίνει. τὸ ἢ βαδίζεται κ' φευξέται οὐ μόνον ἀπολαβεῖται δωρεὰ, ἀλλ' ἢ δ' ἢ ἀτ' ἰκ' α'. τὸ ἢ δ' ἢ παρ' ἄπολαβικόν. τὸ δὲ τὰς ἢ πονηρὰς κ' τὰς ἀθείας, δις ἐν ταῦτα εἴρηται ὅτι τὸ καίριον κείται ἢ κ' μετ' ὀλίγα. τὸ ἢ τῶν εἰ μὲν ἀρσενικόν, ἔστι χηρῶν ἀνδρῶπων. εἰ δὲ ἐδέτερον, ὢν εἰ πάχυσιν οἱ χηρῶν. τοὺς ἢ τὰ θεῖα σέ-

Α βονῶν, ὡς ἐναντίους τοῖς ἀθείοις ἔθετο. ἐν ταῦτα δὲ ἄρα τὸ σέβονῶν, νῦν μὲν λεχθέν ἐνεργητικῶς. ὡς δὲ τοῖς ὑπερονῶν πλείω παθητικῶς. τὸ ἢ πάντες χηρῶν, ὅτι οἱ πονηροὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἰδόντες ὄψ' τῆτο εἰ παρ' ἄπολαβῶν, ἐδελήθουσι τὸν πρότερον ἀφέντες βίον μεταπεσεῖν ὅτι τὰ ἀμείνω, ἵνα δὲ αὐτὸ τῆτο εἰ παρ' ἄπολαβῶν. τὸ ἢ καὶ τοι τούτε τίς ἀν' ἐξούροι πὸτ' ἀμείνον, ὅτι κεραικόν ὅτι χῆμα δὲ ἐρωτήσεως ἀνανιρρήτως βεβαιούμενον. ἐν ἢ τὸ, τίς, ταυτὸν ὅτι πῶ οὐδεὶς. ὡς κ' ἐν ἄλλοις μυριαχοῦ φαίνεται. τὸ ἢ ἀνερώτα, ἢ ἀπειτ' ἔχει πῶ ἀπόθεσιν, ἢ δ' ἠλωτικόν ὅτι ἢ πολλὰ κίς ἐρωτῶν. ἐν ταῦτα ἢ σημαίνει ὅτι ἔθος τοῖς ποιηταῖς ἐν ἢ ἐρωτήσεσι κατ' ἀσ' οἰετ' αὐτὴ ἀντιλογίαν εἶρεν ποθεν, ὡς ἔχειν πρὸς ἄπολαβικόν ἀποκενόμενον τὸ ἀρσενικόν τῶ ἐρωτῶν. ὡς κ' ἐν ταῦτα ὁ Βλεψίδημος ποιεῖ. δεδιὰς γὰρ μὴ ποιεῖ ἢ Πενία πρὸς ἢ ἢ Χρεμύλε ἀπαντήσῃ ἐρωτήσιν, ἀποκενέται αὐτὸς τὸ δοκοῦν τῶ Χρεμύλε. ἐν ἢ τῶ κακοδαμονίαν τ' ἐτι μᾶλλον, δ' οὐκ ἔχειρον μανίας ἢ κακοδαμονία ἔστι. ἢ σως δὲ ἢ ὅτι διορθωτικῶς αὐτὸ εἴρηται, ὡς ἔστι κ' βίον ἀτ' ἔξω, μανία μὲν ἐκ ἀν' ἐοικωτῶν. δυσδαμονία δὲ μάλις α.

Ἦν γὰρ ὁ Πλεξῶς νυκὶ βλέψη, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν ἄπειρος ἢ,
 Ὡς τοῖς ἀγαθοῖς ἔστι ἀν' ἐρώπων βαδίζεται, κ' ἐκ ἀπολαβῆς.
 Τοῖς ἢ πονηροῖς κ' τὰς ἀθείοις φεξέεται. κατὰ ποιήσῃ
 Πάντας χηρῶν κ' πλετῶν δ' ἡπ' οἶον, τὰ τε θεῖα δ' σέβονῶν.
 Καί τι τούτε τοῖς ἀνθρώποις τίς ἀν' ἐξέου πὸτ' ἀμείνον;
 Βλε. Οὐκ ἄν' ἐγὼ σοὶ τῆτου μάρτυς· μηδ' ἐν ταῦ-
 πτω γ' ἀνερώτα.
 Χρ. Ὡς μὲν γὰρ νῦν ἢ μὴν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις δ' ἔπειται,
 Τίς ἀν' ἐχ' ἢ ἡρότ' ἔστι μανία, κακοδαμονίαν τ' ἐπ' ἢ μᾶλλον;
 Πολλοὶ μὲν γὰρ ἔστι ἀνθρώπων ὄντες πλουτέσι πονηροί,

Vtilem ἢ aptam: nam si Plutus nunc visum oculis que receperet,
 Neque cacus oberret: apud frugi tantum diuer-
 tet, eos que
 Nunquam deseret: at prauos ἢ sceleratos negli-
 get: atque
 Hinc fiet, ut omnes frugi ἢ amantes pietatis lo-
 cupletet.
 Quo consilio, cedo quis hominum melius excogiet vllum?
 BL. Nemo profecto. nam me tibi testem do: ex hac querere noli.
 CH. Etenim si hominum vitam, ut nunc est, quis secum expenderit: annon
 Quendam insaniam, ἢ ut dicam verius, extremam reputabit
 E Esse miseriam? Nam hodie bona pars hominum prava ἢ scelerata

GERARDVS. Νυκὶ.] Atticum pro νυκτ. τυφλὸς ὢν. Cum dixit λῶ βλέψη, cæcum significauit. cum itaque subdit, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν ἄπειρος ἢ, idem ἐκ ἄλλ' ἡλ' του repetiuit. ἔστι ἀνθρώπων, τοὺς ἀνθρώπους, vt paulò ἀντὲ χηρῶν ἔστι ἀνθρώπων. Βαδίζεται,] futurum Atticum: ἀ βαδίζω enim commune futurum est βαδίσω, Atticum βαδίσω, hinc mediū βαδισύμαι. φευξέται,] anorime futurum ἀ φεύγομαι. πάντας. Si bonos tantum adibit, quoniam hominibus innata est lucri, & diuitiarum cupiditas, nō alia ratione autem ditescere liceat, quàm vt quis melior fiat, meritò malì, mutatis in diuersum moribus malis, boni fient, quare & diuites. θεῖα σέβοντας, numina colētes, pios, & religiosos: opponit hos τοῖς ἀθείοις. ἐξούροι. Optatiuum ab ἐξ & εὐείσω verbo anormi. ἔτις. Alibi legas, ἐδέεις. Dum vidit Blespidem Chremylum in Peniā intentum, vellēque suum consiliū de Peniā probari (vt quàm roget, sitne consilium vllum hoc suo salubrius) statim praeoccupat loqui, & suo testimonio confirmare dictum Chremyli. μηδ' ἐν, in nullo. ἰκατά. ἀνερώτα, pro simplice. ἐρώτα, aut

ἀνὰ iterum, rursus, posthac. Ὡς.] Rara est huius voculæ hæc significatio. ὡς βίος δ' ἔχεται, vt vita nobis hominibus iam est constituta, vt nunc viuunt homines. Si quis considerabit, quæ sit inter homines, viuendi ratio & conditio. ἡρότο ab ἡρόμαι est. κακοδαμονίαν Promptum hinc est nosse κακοδαμονίαν peius aliquid esse, quàm sit μανία, fortasse μανίαν vocat insaniam, quæ hominibus quādoque accidit ex vitiatō corpore, & humoribus corruptis: malum est humanum. At κακοδαμονίαν intelligit, quòd à malo genio homini infertur. Quali diceret, ad eòd' prae posterè res agi humanas, vt non tam malorum hominū cōsilio, quàm cacodæmonibus authoribus, & humanas res sursum deorsum versantibus, putet gubernari. Vsq̄ adeò videre est humana omnia in statu esse perueratissimo, vt hominum vitam cum cacodæmonum vita, non abs re quis conferat. πολλοί. Ecce in quo humanam constituit δυσδαμονίαν. αὐτά. ἰ. τὰ ἀγαθὰ, ea quæ ipsis sunt bona. συλλέξαμενοι, ἀ ξω pro σω, & λέγομαι fit συλλέγομαι colligo, congero, μετὰ σοῦ.